

KAMARÁD - MÁJ? DCERY?

Stáda, 08. čer. 2008

Už jsem tady zas, je mi tady s vámi báječně, ráda tě tu, miluju přibáhy - i ty rady. A samozřejmě mám plno problémů které sama neumím řešit. I když mi to nikdo nevěřím, dokonce ani ta psychologka kdysi. Doporučila mi, že s nemám zabývat táborem podomním prodejem, protože: "Evo, bála bych se, že kdy si od vás nic nekoupím, přivážet k lidem a budete mučit tak dlouho, dokud přece jen ze mně něco nekápně."

Výborně by mi prý slušela policejní uniforma, mohla bych být učitelka, dozorkyně ve vězení. To je zprávná vazba jednoho vzdělávacího kurzu. Uvnitř se ale klepu strachy, málem i když mám jít nakoupit. Ale teď ten můj další problém: Já mám kamaráda. Potkala jsem ho v práci, účtoval na měmu týmu asi čestně nebo osmi lidí. Byla to speciální práce pro maloobchody v různých městech. Přemýšlela jsem a úč mě zaal pomáhat, nakoupil tábora spoustu věcí ve slevě, pak je rozdával, a nejvíc mně.

Poprvé jsem tenkrát poznala, jak se člověk cítí na pozici "první dámy", když se stane přemýšlelní úč a musí zavinovat ostatních holek. Závěděly jen trochu, dalo se to celkem přeměšit, já s ním tehdy navíc fyzicky neměla nic, jen se nechala od něj rozmazlovat. Jenže já mám taky dceru. Poznal ji, když jí bylo asi deset. Zaali jsme spolu chodit ven i mimo práci, do cukrárny a podobně a brali ji s sebou. Vždycky jsme se báječně bavili, jenže pak zaal rozmazlovat ji, a najednou moc. A jednou jsem od ní dostala dopis - styděla se mi to říct, že prý se jí zkoušel líbat. Udělala jsem scénu a kontakt přerušila.

Jenže - pak na vánoce jsme mu s malou zase napsaly, jak se má. A rozhodnutí mu napsat a tenkrát s ním strávit celý den, bylo oboustranné. Hodně přestuju dříve mezi mnou a mou dcerou. Mokrát jsem o něm s malou mluvila dříve, než jsme mu napsaly. Výsledek je, že teď spolu občas jdeme na nějakou akci. Mé kamarádky mi tohle neodpustit. On má prý jen využívat ke kontaktům s ní. Ale on si k ní nic nedovolí a tábora takové odpoledne strávené na akci pro rodiny s dětmi je zábava, myslím, pro všechny. Nebo společné vaření. Je to jednou za čas, ale je to legrace, vážení, pro všechny tmi. Lidé si prý svůj osud utvářejí sami. Tak jsem přemýšlela tuny filozofických knih, našla jsem, že existují vykládací karty... atd. Můj život zaal ovládat někdo jiný - Osud. Když Váš osud ovládá někdo jiný, není to zrovna procházka rajskou zahradou. Tak tábora jsem vyrůstala mezi psy a vždycky chtěla psa. Namísto toho jsem posbírala několik koček - bydlela jsem tehdy na vsi - a dala jim domov. Když vyrostly, utekly a mně zbyla jedna kočka.

Evina